

samarbejde med private firmaer. Netop det ønske synes jeg da må være noget, Venstre må kunne støtte et hundrede procent.

Jeg ved godt, at det her – det har SF ret i – senere hen kan medføre, at amterne bliver nedlagt, for deres primære område er netop sundhedssektoren, og hvis de ikke har sundhedssektoren længere, hvorfor skal vi så bevare amterne?

Jeg ved ikke, om det kan give splittelse inden for Venstre, at man er uenig med hensyn til nedlæggelse af amterne, men det kunne måske netop være et incitament til at gå ind for det her forslag, at man senere vil kunne se, at det altså er overflødigt, at vi har sundhedssektoren liggende i amterne.

Så jeg forstår i grunden godt, at Venstre, når man har den grundholdning, at amterne skal bevares, ønsker, at det her forslag skal forkastes. Men jeg synes, man burde lytte lidt til Amtsrådsforeningens formand, hr. Kresten Philipsen.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Hr. Jan Kørpe Christensen siger, at det forbavser Fremskridtspartiet, at Venstre ikke er så fremskridtsorienteret, som Fremskridtspartiet mener vi burde være i forhold til det her forslag. Det er nytænkning, siger hr. Jan Kørpe Christensen.

Men der er jo netop ingen nytænkning i det. De områder, der bliver nævnt, som skulle give fordele ved dette selskab: at man kan lave specialsammenlægninger, at man kan udvælge nogle afdelinger til udelukkende at operere ventelistepatienter, at man kan opprioritere forskning, at man kan nedlægge skadestuefunktioner, osv., er områder, Københavns Kommune, Københavns Amt og Frederiksberg Kommune allerede i 1992 har lavet en plan for. Der er ingen nytænkning bortset fra det udemokratiske og bortset fra det monopoldannende.

Og hvad siger Fremskridtspartiet til det svar, vi har fået fra sundhedsministeren om, at det vil være forbudt de to kommuner i fremtiden at købe ydelser på privathospitaler til deres borgere? Det vil være totalt og aldeles uret. Al behandling skal foregå gennem denne mastodont af et sygehusfællesskab. Jeg kan ikke forestille mig, at det er en tankegang, som Fremskridtspartiet kan ønske gennemført.

Der er intet nyt, og det er et lukket system. Der står i et af de svar, vi i øvrigt også har fået, at man kan afæske bestyrelsesmedlemmerne

nogle oplysninger om, hvad der foregår i bestyrelsen. Det er det udtryk, der bliver brugt: man »kan afæske bestyrelsesmedlemmerne oplysninger«. Det vil sige, at man sådan kan fikle sig lidt frem til at få at vide, hvad det egentlig er, der vil komme til at foregå i denne bestyrelse.

Det er simpelt hen utrolig udemokratisk, og jeg kan ikke forestille mig, at partier i denne forsamling, der ønsker åbenhed, der ønsker demokrati og ønsker, at man kan benytte private hospitaler, private ordninger, kan gå ind for dette nye fællesskab, dette nye monopoldannende selskab.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Vi hører meget om, at den sammensætning, der bliver, er utrolig udemokratisk.

Jeg vil gerne spørge fru Tove Fergo: Er det ikke udemokratisk med den bestyrelse, der sidder på Aabenraa Sygehus og enerådigt kan disponere over, hvordan sygehuset skal føres frem? Er det ikke udemokratisk med den konstruktion, som amtsborgmesteren i Sønderjyllands Amt, Kresten Philipsen, har stået i spidsen for? Er det på lige fod med det her udemokratiske? Ja eller nej, fru Fergo?

Finansministeren (Mogens Lykkeskifte):

Hr. Thor Pedersen stillede et spørgsmål rettet direkte til mig om, hvem der egentlig får pengene. Der er jo ingen tvivl om, at teknikken i det her er, at man giver et statsligt tilskud til sygehusfællesskabet, men der er heller ikke nogen som helst anledning til at skjule, hvad baggrunden har været for, at man på denne måde nu for en årrække – gradvis aftrappet – giver et statsligt tilskud, som i sin tur nedsætter de udgifter, Københavns og Frederiksberg Kommuner selv skal afholde.

Baggrunden er jo den, at hovedstadens økonomi på grund af den udvikling, der har været i aldersfordelingen og i de sociale og sundhedsmæssige problemer, er blevet stadig mere anstrengt. Vi har ment fra regeringens side, at det var rimeligt, at hele landet, vi alle sammen, bidrog til at løse det problem. Derfor er Hovedstadens Sygehusfællesskab jo, som det vil være alle velbekendt, en del af den aftale, regeringen lavede med kommunerne her i sommer.

Det, sygehusvæsenet efter vores opfattelse vinder, er mulighederne for en bedre styring, en mere rationel opbygning i et område, hvor de opdelinger, der hidtil har været, egentlig ikke er